

undtagen i det Tilfælde, som omhandles i Forordning af 6te April 1842 § 4 ...]«.

1-24-34. Naar Udlæg skeet er efter Nams og Indførsels Dom, eller paa Skifte, Opbud, eller andre Maader, og dertil hørende Dommis og Brevis Summa og andre Omstændigheder ere i den Afsigt, som derpaa gjort vorder, indførte, da skulle fornævnte Domme og Breve nøjagtig paa-skrivis og casseris, saa vit de bør, og siden den, af hvis Boe Udlæg gjort er, tilstillis; Dog hvis nogen efter Lands Lov og Skyldenerens Forskrivelse ikke haver af Udlægget sin fulde Betaling, da maa hand Brevene beholde; Dog at derpaa bliver afskrevet, hvis hand derpaa bekommet haver, og hvis hand videre med Rette haver at fordre.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejeloven.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-35. Vegrer Fogden, som bør at exseqvere Nams, eller Indførsels, Dommen, eller hans Fuldmægtig, at gjøre sit Embede derudi; Eller hand med Mændene gjør noget imod dette, som forskrevet staar, da skulle de samtlige stande den Forurettede til Rette derfor, og oprette hannem al den Skade hannem derover lider, [...].

Bemærkninger:

Straffebestemmelsen blev ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308. Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 47, stk. 2.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-36. Er den Skyldige af Adel, eller lige ved Adel privilegeret, da stævnis Hiemttingsdommen til Landstinget, og dersom den der bliver ved Magt kient, da skulle Landsdommerne, enten selv, om de vilde og kunde, eller udmælde og tilfinde tvende Ridemænd, som Creditoren dertil kand formaa, hvilke skulle være pligtige til at efterkomme Landsdommernes Tilfindelse, og tage Fogden med sig, og gjøre Sagsøgeren Udlæg, efter den Maade, som her, ovenfor nælt er om Fogden og tvende Mænd.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er ophævet ved frd. af 25. januar 1805, § 20, og grundlovens § 97.

Artiklen ophæves ikke udtrykkeligt, men er efter forslagsstillernes opfattelse uanvendelig.

1-24-37. Døer Sagsøgeren, imens Sagen er i Proces, da maa hans Arvinger blive ved at udføre den, som den Afgangen slap. Samme Ret er og om Væрге og Umyndige.

Bemærkninger:

Stig Iuul har markeret artiklen som gældende, men den er ikke medtaget i Retsinformation.

Forslagsstillerne finder, at samme principper er en naturlig følge af senere lovgivning, og at artiklen derfor er overflødig.

1-24-38. Døer den, som søgis, før end Nam tagen, eller indført, er efter Underrettens Dom, da svare hans Arvinger ikke til Forfølgningen, før end derpaa tagis strax Overrettens Dom; Men hvis Dom for Kongens højeste Ret er gangen, da søgis derefter Exsecution uden videre Proces.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejeloven.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-39. End ere ingen Arvinger, da stande Forfølgningen for fulde; Dog dersom rette Arvinger inden Aar og Dag, efter Arven falden er, komme, og Arven vedgaa, da maa de udløse den, som indført er, naar de hannem efter Indførselen fornøje og til freds stille, og imidlertid nyder hand Godset og dets Indkomst for sin Rente.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at »Dog ... Rente« er bortfaldet ved desvetudo.

Forslagsstillerne kan konstatere, at artiklen ikke er med i Retsinformation, og skønt forslagsstillerne ikke har kunnet finde en forskrift, der udtrykkeligt ophæver artiklen, så anses artiklen for forældet. Jf. i øvrigt forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-24-37.

1-24-40. Ingen Nam, eller Indførsel, maa skee i den Afgangnis Boe, efter hvilken Arv og Gield lovligen er fragaaet.